

Năm 2001, khi ở Đại học Berkeley, tôi cùng Geogre Loewenstein – một người bạn, cộng sự lâu năm và là chuyên gia học thuật – mời một số sinh viên khá giỏi tham gia một thí nghiệm. Mục đích là để hiểu được mức độ mà những người thông minh, lý trí có thể dự đoán được thái độ của họ sẽ thay đổi như thế nào khi họ đang ở trạng thái bị kích thích mạnh.

Sở dĩ chúng tôi chọn nghiên cứu hành vi ra quyết định trong trạng thái hưng phấn tình dục không phải vì sở thích lệch lạc. Chúng tôi cho rằng hiểu biết về ảnh hưởng của hưng phấn tình dục đối với hành vi con người có thể giúp xã hội giải quyết được một số khó khăn lớn, ví dụ: tình trạng mang thai ở độ tuổi vị thành niên hay sự lây nhiễm HIV/AIDS.

Hơn nữa, để biết người tham gia thí nghiệm có dự đoán được họ sẽ hành xử thế nào trong một trạng thái cảm xúc cụ thể hay không, thì chúng tôi xác định cảm xúc đó phải là một thứ cảm xúc quen thuộc với họ. Đối với những nam sinh viên độ tuổi 20, thì đó chính là sự trải nghiệm thường xuyên hưng phấn tình dục.

Roy, một sinh viên chuyên ngành sinh học của Đại học Berkeley, mồ hôi đang vã ra đầm đìa – không phải anh đang ôn thi tốt nghiệp. Nằm trên chiếc giường đơn trong căn phòng ký túc xá tối đen không một ánh điện, bàn tay anh di chuyển trên bàn phím chiếc máy tính. Trước bức ảnh những cô gái khỏa thân với nhiều tư thế kêu gọi, tim anh đập mỗi lúc càng dồn dập.